

СТАНОВИЩЕ

От проф.д-р Христина Тодорова Балабанова

Член на научно жури

На дисертационен труд „Установяване и отнемане на незаконно придобито имущество в законодателствата на Република Италия и Република България“.в обем от 219стр.

Посочени са и четири статии ,които са по темата на дисертацията, затова няма да се разглеждат отделно.

Област на висше образование:социални,политически и правни науки

Професионално направление : 3.6. Право/ наказателен процес/

Автор: Ивайло Василев Иванов

1.Определена съм със заповед № 1722 от 04.07.2014 на Ректора на Югозападния университет „Неофит Рилски“ за член на научно жури по конкурс за присъждане на образователна и научна степен доктор по професионално направление 3.6. право /наказателен процес/.

Г-н Ивайло Иванов е роден на 24.08.1961г. През 1987 завършва българска филология в СУ ,а от 1994 е магистър по право от същия университет. От 1997 работи като прокурор в гр. Дупница, а от 2013 е заместник районен прокурор в гр.Дупница.

2. Актуалността на темата се свързва с все по-силно налагащата се необходимост от бързо и ефективно установяване и отнемане

на имущество , чийто законен произход не може да бъде доказан както и с предприемането на неотложни обезпечителни и превантивни мерки от страна на държавата за преодоляване на проблема .На основата на сравнително-правния анализ се изследва паралелно законодателството на Италия, както и други европейски държави с цел хармонизиране на българското законодателство с това на ЕС.

Предмет на научен анализ е установяването ,отнемане и конфискация на незаконно придобито имущество, като научното дирене и проведено успешно и задълбочено чрез исторически ,нормативен, сравнително-правен, дедуктивни и други методи ,които позволяват изграждането на стройна конструкция по отношение на дисертационната тема. Дисертационният труд е в обем от 219стр, съдържащ увод, четири глави и заключение.

3, Дисертационният проблем е разглеждан в българската правна литература, но темата е изследвана от г-н Иванов за първи път в сравнително-правен аспект със законодателството на Италия и новия български ЗОПДНПИ от 2012. От тази гледна точка дисертационният труд представлява научна новост.В представената дисертация за първи път в българската наказателно-процесуална литература се прави цялостно изследване на имущественото разследване -приложно поле ,обхват субекти и компетентности, предмет и други, както и мерките необходими за борба с тези прояви.

Убедително са изследвани и доказани, приликите и отликите на „конфискацията „по НК и “ отнемането в полза на държавата“по НК и ЗОПДНПИ на имуществени права/вещни и облигационни/, прехвърляеми, без оглед личността на виновния./стр.30/.

Правилно се поддържа, че „Гражданската конфискация“ не е наказание. Тя е санкция от страна на държавата спрямо имуществото на лицето. Нейното прилагане предполага и специфични за наказателния ни процес методи и мерки на имуществено разследване.

Г-н Иванов показва висок професионализъм, задълбочени научни теоретични и практико-приложни знания при изследване на същността и формите на имущественото разследване, като доказва, че при „гражданската конфискация“ не се изисква правна връзка между деянието и проверката на имуществото относно произхода му. Предназначението на гражданската конфискация е да се отнемат активи, които не могат да бъдат отнети по реда на НК и НПК/стр35/. Посочени са различията относно тежест на доказване, която лежи при отнемането върху проверяваното лице, както и фактът, че гражданската конфискация се реализира от граждански съд.

Безспорен научен принос и новост в нашата наказателно-процесуална правна наука е задълбоченият анализ и обосновано изведените изводи на международно наказателната уредба по този въпрос /стр41/.

Научният труд убедително очертава различните правни модели на гражданска конфискация в законодателството на Великобритания, Италия, Швейцария, САЩ и др. Научна новост и принос е цялата глава трета посветена на правната уредба на гражданската конфискация в Италия.

Г-н Иванов прави редица предложения де леге ференда с безспорна научна и практико-приложна стойност като:

- систематизация на престъпленията против финансовата система

на ЕС

- систематизация на данъчни измами

- евентуално приложение на института на споразумението и др.

4. В представената монография се съдържат редица научни приноси в сферата на установяване и отнемане на незаконно придобито имущество. Най-важните сред тях са:

- изясняване на понятията конфискация и отнемане на незаконно придобито имущество

- разследване и правна квалификация на този вид престъпления

- историко-правен анализ на възникване на процесите

- аргументирано и ясно изясняване на спецификата на средата, в която се наблюдава незаконно придобитото имущество

- анализ и препоръки относно превантивните и охранителни мерки

- анализ на европейската практика

- анализ на основанията и размера на проверката и отнемане, независимо дали има данни за някакво престъпление

- разширяване кръга на разследваните лица и включване на близки, както и лица, свързани с престъпни групи и т.н.

- нова постановка на необходимостта от по-ясно оформяне на компетентността на органите за откриване на процедури по установяване произхода на имуществото

- изясняване на административно-правния статут на конфискуваното имущество и др.

5. Към труда могат да се направят някои препоръки с оглед усъвършенстване бъдещата работа на докторанта.

Административното ни законодателство предвижда освен отнемане на имущество и задължително задържане и изземване на вещи ,които действия от страна на компетентните органи се извършват в различни подетапи и чрез различни правни актове в административно-наказателния процес.Те биха могли също да се съпоставят с гражданската конфискация.

Необходимо е по-пълно представяне на административно-правният статут на конфискуваното имущество, доколкото Комисията у нас е оформена, като специализиран административен орган.

На стр174 докторантът анализирайки административно-правния режим на секвестрираните и конфискувани вещи предлага де леге ференда приемането от българския законодател на италианския модел .

Тази теза според нас може да се приеме частично. След като се секвестрират и конфискуват вещите, те стават държавна собственост, т.е. единствено Министърът на финансите може от тук нататък да предприема действия с тях. Българският модел в момента да се прехвърляункции по управление и продажба на т.н. междуведомствен съвет не е много удачен. Функциите по управление и най-вече продажба на тези вещи трябва да се възложи на НАП. Това е така,защото Агенцията за събиране на държавни вземания е вече към НАП. Предложеният италиански модел и подкрепен от докторанта би могъл да се възприеме само до управлението ,но не и разпродажбата на секвестрираните и конфискувани вещи.

В заключение

Дисертационният труд на г-н Ивайло Иванов съдържа научни, научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и отговарят на всички изисквания на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ, вътрешните актове на Югозападния университет-гр.Благоевград.

Представените материали и достигнатите резултати от дисертационния труд напълно съответстват на изискванията на закона. Те доказват, че г-н Ивайло Василев Иванов притежава задълбочени научни знания и професионални умения по научната специалност Наказателен процес и демонстрира качества за самостоятелна научна работа.

Поради гореизложеното убедено давам своята положителна оценка и предлагам на почитаемото научно жури да присъди образователна и научна степен доктор по Наказателен процес на г-н Ивайло Василев Иванов.

20.07.2014

Член на научно жури:

Проф.д-р Христина Балабанова